

Sygn. akt IX U 1692/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania T. G. (T. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lipca 2016 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony T. G. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1692/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6.07.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. G. (G.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 201,64 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podnosząc, że ZUS nie uwzględnił wszystkich składników jego wynagrodzenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 1.07.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Świadczenie to pobiera w zbiegu z rentą z tytułu choroby zawodowej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1984-12/1987. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 328,26 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe).

Ubezpieczony od 17.06.1968r. do 31.12.1993r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) na następujących stanowiskach : od 17.06.1968r. stażysta pz., od 1.08.1969r. nadgórn timer pz., od 1.10.1971r. sztygar zmianowy górniczy pz.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 lat, tj. z lat 1971, 1973 -1974,1977-1993 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z uwzględnieniem płacy zasadniczej i udokumentowanych dodatków - dodatek niebezpieczny 20%, dodatek funkcyjny, węgiel, karty górn timer, a z pominięciem premii, dodatków zmianowych i płacy za niedziele wynosi 254,51 %, a więc jest wyższy niż 250% (II wariant opinii). W wariantcie I opinii (tj. przy uwzględnieniu dodatków zmianowych) wwpw wyniósł 256,09%.

Odtworzone tak wynagrodzenie wyniosło:

- 1968 – 9.166,96 zł
- 1969-38.189,76 zł
- 1970-46.629,96 zł
- 1971-57.682,62 zł
- 1972-59.120,04 zł
- 1973-68.240,04 zł
- 1974-76.470,04 zł
- 1975 - 83.700,00 zł
- 1976-88.300,04 zł.

Za kolejne lata zachowały się kartoteki placowe ubezpieczonego.

Biegły wydał opinie (główną i uzupełniającą) w sprawie na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, zachowanej dokumentacji placowej, zaświadczenia z k.124 a.s. – „obłożenie”, dokumentu „Karta Górnika” z k.139 – 140 a.s., oraz z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego (złożonych na rozprawie w dniu 9 maja 2017r.k.33v.a.s.) i świadka M. K. (złożonych na rozprawie w dniu 6 listopada 2018r.- k.141v.a.s.), jak również z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w tych okresach.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) S.A., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 35, zeznania świadka M. K. , protokół elektroniczny k. 144, opinie biegłego z zakresu emerytur i rent Z. G. - podstawowa i uzupełniająca k. 59-99, 157-178 akt).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonywujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie zakwestionowały opinii biegłego z zakresu emerytur i rent i nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zwanej dalej ustawą emerytalną) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie jemu emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii uzupełniającej powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent Z. G., który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za wskazane lata, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (w obu wersjach, tj z uwzględnieniem dodatków zmianowych i bez takich dodatków) okazał się być wyższy od 250% i dlatego może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Strony, w tym również organ rentowy nie zakwestionowały opinii uzupełniającej biegłego sądowego w żadnym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od (...) (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015r., poz. 1800), w wersji obowiązującej na dzień wniesienia odwołania, zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia del. Renata Stańczak